

Środa, 12 grudnia 2018 r.

P8_TA(2018)0505

Decyzja Rady w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią (rezolucja)

Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią (07964/2018 – C8-0382/2018 – 2018/0091M(NLE))

(2020/C 388/35)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (07964/2018),
- uwzględniając Umowę o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią (07965/2018),
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 91, art. 100 ust. 2, art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) oraz art. 218 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) (C8-0382/2018),
- uwzględniając wspólne oświadczenie z 25. szczytu UE–Japonia, który odbył się w dniu 17 lipca 2018 r.,
- uwzględniając umowę o partnerstwie strategicznym UE–Japonia podpisaną w dniu 17 lipca 2018 r.,
- uwzględniając wytyczne negocjacyjne dotyczące umowy o wolnym handlu z Japonią przyjęte przez Radę w dniu 29 listopada 2012 r. i opublikowane w dniu 14 września 2017 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2012 r. w sprawie negocjacji handlowych między UE a Japonią ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2016 r. zawierającą zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Komisji Europejskiej w sprawie negocjacji porozumienia w sprawie handlu usługami (TiSA) ⁽²⁾ oraz rezolucję z dnia 12 grudnia 2017 r. zatytułowaną „W kierunku strategii w zakresie handlu elektronicznego” ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe dotyczące oceny wpływu umowy o wolnym handlu między UE a Japonią na zrównoważony rozwój z kwietnia 2016 r. oraz analizę skutków gospodarczych umowy o partnerstwie gospodarczym między UE a Japonią opublikowane przez Dyрекcję Generalną ds. Handlu Komisji Europejskiej w czerwcu 2018 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie wydane na 38. posiedzeniu międzyparlamentarnym UE–Japonia w dniu 10 maja 2018 r.,
- uwzględniając program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, przyjęty na Szczycie ONZ w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w Nowym Jorku we wrześniu 2015 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z października 2015 r. zatytułowany „Handel z korzyścią dla wszystkich – W kierunku bardziej odpowiedzialnej polityki handlowej i inwestycyjnej”,
- uwzględniając nieoficjalny dokument służb Komisji z dnia 26 lutego 2018 r. zatytułowany „Feedback and way forward on improving the implementation and enforcement of Trade and Sustainable Development chapters in EU Free Trade Agreements” [„Informacje zwrotne i przyszłe działania dotyczące poprawy wdrażania i egzekwowania rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju w zawieranych przez UE umowach o wolnym handlu UE”],
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 15 października 2014 r. w sprawie roli społeczeństwa obywatelskiego w umowie o wolnym handlu UE–Japonia oraz opinię z dnia 14 lutego 2018 r. w sprawie rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju w zawieranych przez UE umowach o wolnym handlu,
- uwzględniając 15-punktowy plan Komisji dotyczący zwiększenia skuteczności rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju w UE z dnia 26 lutego 2018 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 E z 11.3.2014, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 21.

⁽³⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 22.

Środa, 12 grudnia 2018 r.

- uwzględniając opinię nr 2/15 Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 maja 2017 r., wydaną zgodnie z art. 218 ust. 11 TFUE na wniosek Komisji z dnia 10 lipca 2015 r.,
 - uwzględniając protokół nr 26 TFUE w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym,
 - uwzględniając art. 2 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
 - uwzględniając art. 168–191 TFUE, w szczególności art. 191 ust. 2 TFUE,
 - uwzględniając art. 91, 100 ust. 2 i art. 207 TFUE oraz art. 218 TFUE, w szczególności jego ust. 10,
 - uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 12 grudnia 2018 r. ⁽¹⁾ w sprawie projektu decyzji Rady,
 - uwzględniając art. 99 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0367/2018),
- A. mając na uwadze, że UE i Japonia podzielają podstawowe wartości, takie jak poszanowanie praw człowieka, demokracji i praworządności, a także silne zaangażowanie na rzecz zrównoważonego rozwoju oraz opartego na zasadach systemu Światowej Organizacji Handlu (WTO);
- B. mając na uwadze, że umowa o partnerstwie gospodarczym między UE a Japonią ma wymiar strategiczny i jest najważniejszą dwustronną umową handlową zawartą do tej pory przez Unię, ponieważ obejmuje prawie jedną trzecią światowego PKB, niemal 40 % światowego handlu oraz ponad 600 milionów ludzi;
- C. mając na uwadze, że Japonia jest trzecim co do wielkości rynkiem konsumenckim na świecie, ale dopiero szóstym rynkiem eksportowym dla Unii, posiadającym niewykorzystany potencjał handlu dwustronnego;
- D. mając na uwadze z szeregu badań i analiz ex ante dotyczących wpływu umowy o partnerstwie gospodarczym UE-Japonia wynika, że umowa ta może przynieść pozytywne skutki w zakresie PKB, dochodu, handlu, wydajności i zatrudnienia zarówno dla Unii, jak i Japonii, przyczyniając się jednocześnie do osiągnięcia celu „inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu”; mając na uwadze, że umowa może również przynieść korzyści konsumentom dzięki obniżce cen i zwiększeniu wyboru konsumenta w odniesieniu do towarów i usług; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie powinny udoskonalić istniejące narzędzia, aby pomóc pracownikom i przedsiębiorstwom w dostosowaniu się do nowych możliwości oraz do potencjalnie negatywnych skutkach globalizacji i umów handlowych; mając na uwadze, że sukces umowy handlowej powinien być również oceniany na podstawie jej wkładu w osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju ONZ do 2030 r.;
- E. mając na uwadze, że Parlament od początku monitorował te negocjacje i wezwał negocjatorów między innymi do uwzględnienia interesów obywateli, społeczeństwa obywatelskiego i przedsiębiorstw oraz do zapewnienia przejrzystości, dzięki czemu poprawił się dostęp do dokumentów, regularnych sprawozdań z negocjacji i komunikacja; mając na uwadze, że w przyszłości można by wprowadzić dalsze ulepszenia w procedurze zawierania umów handlowych, w szczególności poprzez dzielenie się wnioskami UE i zapewnienie systematycznego publikowania przez Radę wytycznych negocjacyjnych przed rozpoczęciem negocjacji;
- F. mając na uwadze, że zasadnicze znaczenie ma dostępność i pełne wykorzystywanie preferencji handlowych i możliwości stwarzanych przez umowę;
1. uważa, że umowa ta ma istotne znaczenie strategiczne w wymiarze dwustronnym i globalnym, a także jest wydanym na czas sygnałem poparcia otwartego, sprawiedliwego handlu opartego na wartościach i zasadach, a jednocześnie promuje wysokie standardy, między innymi w dziedzinie środowiska, bezpieczeństwa żywności, ochrony konsumenta i praw pracowniczych, w dobie poważnych wyzwań protekcyjnych związanych z porządkiem międzynarodowym; ostrzega, że taki protekcyjizm nie jest możliwym rozwiązaniem i że nie można już dłużej utrzymywać status quo w polityce handlowej;
2. z zadowoleniem przyjmuje ambitny i kompleksowy charakter umowy o partnerstwie gospodarczym, która jest zgodna z priorytetami określonymi w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2012 r. w sprawie negocjacji handlowych UE z Japonią;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0504.

Środa, 12 grudnia 2018 r.

3. zauważa w szczególności wysoki poziom liberalizacji taryf celnych uzgodniony w umowie o partnerstwie gospodarczym, który po pełnym wdrożeniu będzie obejmował 99 % unijnych pozycji taryfowych i 97 % japońskich linii taryfowych objętych liberalizacją, w tym w odniesieniu do produktów przemysłowych w sektorach, w których UE jest bardzo konkurencyjna, w połączeniu ze środkami zabezpieczenia produktów najbardziej wrażliwych w ramach kontyngentów bezcłowych, obniżonych ceł lub okresów przejściowych; podkreśla, że umowa o partnerstwie gospodarczym zawiera klauzulę dotyczącą zwalczania nadużyć finansowych, która umożliwia UE wycofanie preferencji handlowych w przypadkach nadużyć finansowych i odmowy współpracy w sprawach celnych, przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że nie będzie to wywierało niekorzystnego wpływu na przedsiębiorstwa handlowe przestrzegające przepisów;

4. zwraca uwagę, że unijne cła samochodowe będą stopniowo wycofywane w ciągu okresu siedmiu lat; zwraca się do Komisji o zachowanie czujności wobec zmian przepływów handlowych w dziedzinie samochodów w tym okresie, aby zapobiec i przeciwdziałać wszelkiej destabilizacji europejskiego rynku; podkreśla jednak, że wiele japońskich marek pojazdów sprzedawanych w UE jest produkowanych w UE;

5. podkreśla, że Japonia podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zbędnych środków pozataryfowych w różnych sektorach, takich jak pojazdy, dodatki do żywności, środki sanitarne, ograniczając w ten sposób koszty przestrzegania przepisów i tworząc bardziej przewidywalne ramy regulacyjne; przypomina o prawie każdego kraju do ustanawiania norm krajowych na poziomie wyższym niż poziom międzynarodowy, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na odpowiednie środki ochrony zdrowia, bezpieczeństwa lub ochrony konsumentów; zauważa również podjęte przez Japonię zobowiązanie do dostosowania japońskich norm obowiązujących w przemyśle motoryzacyjnym do standardów międzynarodowych Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ, stosowanych również przez unijnych producentów samochodów;

6. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Japonia między innymi udzieli dostawcom z UE niedyskryminacyjnego dostępu do rynków zamówień publicznych w 54 głównych miastach i może jeszcze zwiększyć liczbę tych miast, usunie tzw. klauzulę bezpieczeństwa operacyjnego, która w praktyce uniemożliwiała wejście na rynek japoński dostawcom z unijnej branży zaopatrzenia kolei, oraz zwiększy przejrzystość w zakresie ubiegania się o zamówienia publiczne; zwraca się do Komisji, aby ściśle monitorowała realizację tego punktu w celu wypełnienia zobowiązań w dziedzinie otwarcia i równego dostępu do zamówień publicznych; podkreśla, że przy udzielaniu zamówień publicznych należy również brać pod uwagę kryteria społeczne i środowiskowe; podkreśla, że zarówno w UE, jak i w Japonii zamówienia publiczne powinny nadal służyć najlepszym interesom obywateli;

7. uważa, że Japonia jest bardzo cennym rynkiem eksportowym dla unijnych rolników i producentów żywności, i zauważa, że około 85 % produktów rolno-spożywczych będzie można wywieźć do Japonii bezcłowo; zwraca uwagę, że w przypadku przetworzonych produktów rolnych również zapewniony zostanie bezcłowy dostęp do rynku japońskiego w okresie przejściowym; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że umowa zapewnia znaczne możliwości wywozu unijnych produktów rolno-spożywczych, takich jak wino, wołowina, mięso wieprzowe i sery, oraz że chroni ona 205 europejskich oznaczeń geograficznych, z możliwością dodania kolejnych oznaczeń geograficznych, co stanowi dalszą poprawę w porównaniu z poprzednimi umowami handlowymi i jest szczególnie ważne dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) w sektorze spożywczym; wzywa do kontynuowania rozmów po upływie trzech lat, aby ocenić możliwości rozszerzenia listy chronionych oznaczeń geograficznych, i oczekuje, że obie strony zwrócą szczególną uwagę na zrównoważone rolnictwo, w tym produkcję żywności na małą skalę i rozwój obszarów wiejskich;

8. podkreśla fakt, że umowa promuje najlepsze praktyki w zakresie zapewniania konsumentom bezpiecznej i wysokiej jakości żywności i produktów żywnościowych; podkreśla, że żadne z postanowień umowy nie uniemożliwia stosowania w UE zasady ostrożności określonej w TFUE; z zadowoleniem przyjmuje zamieszczenie wyraźnego odniesienia do podejścia ostrożnościowego w umowie; podkreśla, że umowa w żadnym wypadku nie może zagrozić precyzyjnemu, zrozumiałemu i zgodnemu z przepisami UE etykietowaniu żywności; wzywa obu partnerów do zwiększenia ochrony konsumentów, dobra konsumentów i bezpieczeństwa żywności podczas wdrażania umowy, a do Komisji zwraca się o włączenie do wszystkich przyszłych umów handlowych zawieranych przez UE szczegółowych i solidnych przepisów dotyczących ochrony konsumentów;

9. podkreśla, że obie strony są zobowiązane do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska i ochrony pracy oraz że te wysokie standardy nie powinny być postrzegane jako bariery handlowe; jednocześnie zauważa, że w porozumieniu wyraźnie stwierdzono, że norm pracy i ochrony środowiska nie można złączyć ani obniżyć w celu przyciągnięcia handlu i inwestycji; przypomina o celu zrównoważonego rozwoju nr 5 programu działania ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zarówno Japonia, jak i UE przystąpiły do postanowień deklaracji w sprawie kobiet i handlu z Buenos Aires oraz wzywa obie strony do zdecydowanego umocnienia zobowiązań w zakresie płci i handlu w kontekście tego porozumienia, w tym prawa do równego wynagrodzenia; oczekuje, że UE i Japonia podejmą wszelkie niezbędne kroki na rzecz osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju w kontekście wszystkich działań, w tym w ramach tej umowy; zwraca się do Komisji o przeprowadzenie oceny ex post wpływu wdrożenia umowy na zrównoważony rozwój;

Środa, 12 grudnia 2018 r.

10. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie na rzecz skutecznego wdrożenia porozumienia paryskiego w sprawie walki ze zmianą klimatu oraz innych wielostronnych umów w dziedzinie środowiska, a także na rzecz zrównoważonego gospodarowania lasami (łącznie ze zwalczaniem nielegalnego pozyskania drewna) i zasobami rybnymi (łącznie ze zwalczaniem nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów); podkreśla, że przepisy i normy UE nadal mają zastosowanie do produktów przywożonych na rynek UE oraz że w szczególności rozporządzenie UE w sprawie drewna (rozporządzenie (UE) nr 995/2010) zakazuje wprowadzania do obrotu w UE nielegalnie pozyskanego drewna oraz ustanawia obowiązkowy system zasad należytej staranności; wzywa obie strony do ścisłej współpracy w ramach rozdziału dotyczącego zrównoważonego rozwoju w celu wymiany najlepszych praktyk i poprawy egzekwowania prawodawstwa w tych kwestiach, w tym w odniesieniu do najskuteczniejszych środków zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna oraz w sprawie zwrócenia szczególnej uwagi na zapobieganie eksportowi nielegalnie pozyskanego drewna z UE do Japonii;

11. zwraca uwagę na fakt, że umowa zawiera wyraźne zobowiązanie do dalszej ratyfikacji podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP); podkreśla, że Japonia nie ratyfikowała jeszcze dwóch podstawowych konwencji MOP (dotyczących dyskryminacji i zniesienia pracy przymusowej) i oczekuje od Japonii konkretnych postępów w rozsądnym czasie na drodze do ratyfikacji i skutecznego wdrożenia tych konwencji zgodnie z postanowieniami umowy o partnerstwie gospodarczym;

12. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Japonia ustanowiła międzyresortowe ramy służące realizacji zobowiązań dotyczących zrównoważonego rozwoju, w tym ratyfikacji podstawowych konwencji MOP, oraz że komitet ds. handlu i zrównoważonego rozwoju przewidziany w umowie ma za zadanie współpracować ze społeczeństwem obywatelskim przy wdrażaniu rozdziału dotyczącego zrównoważonego rozwoju;

13. przypomina, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej oświadczył w swojej opinii 2/15 z dnia 16 maja 2017 r. w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Singapurem (ust. 161), że rozdziały dotyczące handlu i zrównoważonego rozwoju mają bezpośredni i natychmiastowy wpływ na wymianę handlową oraz że naruszenie przepisów dotyczących zrównoważonego rozwoju upoważnia drugą stronę do zniesienia lub zawieszenia liberalizacji przewidzianej w innych postanowieniach umowy o wolnym handlu; z zadowoleniem przyjmuje włączenie klauzuli przeglądowej do rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju oraz wzywa obie strony do odpowiedniego i terminowego stosowania tej klauzuli w celu wywiązania się z podjętych zobowiązań oraz poprawy egzekwowania i skuteczności przepisów dotyczących pracy i ochrony środowiska, w tym uwzględnienia, między innymi metodami egzekwowania, mechanizmu opartego na sankcjach jako ostateczności; wzywa obie strony, by nie zwlekały do momentu zastosowania klauzuli przeglądowej z podjęciem działań na rzecz skutecznego wdrożenia tej umowy, aby zagwarantować, że umowa o partnerstwie gospodarczym jest porozumieniem stałym zapewniającym najwyższy możliwy poziom ochrony; wzywa Komisję do monitorowania zobowiązań podjętych w rozdziale dotyczącym handlu i zrównoważonego rozwoju oraz do współpracy z Japonią w zakresie ich realizacji, w oparciu o 15-punktowy dokument roboczy Komisji w sprawie wdrażania handlu i zrównoważonego rozwoju;

14. podkreśla, że w umowie o partnerstwie gospodarczym potwierdza się prawo organów państw członkowskich do pełnego określania, świadczenia i regulowania usług publicznych na szczeblach lokalnym, regionalnym lub krajowym, oraz wykaz negatywny przewidziany w umowie nie uniemożliwia rządowi przywracania sprywatyzowanych usług do sektora publicznego lub swobodnego tworzenia nowych usług użyteczności publicznej; jest zdania, że – co do zasady – preferowane jest stosowanie podejścia opartego na wykazie pozytywnym, jak ma to miejsce w Układzie ogólnym w sprawie handlu usługami WTO (GATS); zauważa, że obie strony umowy o partnerstwie gospodarczym zobowiązały się do ochrony gospodarki wodnej w ramach ogólnego zwolnienia dotyczącego usług użyteczności publicznej;

15. uważa, że zobowiązania związane z dostępem do rynku usług transgranicznych, w tym w dziedzinie handlu elektronicznego, transportu morskiego, usług pocztowych, energii i telekomunikacji, mogłyby przyczynić się do znacznego pobudzenia handlu usługami; uważa, że umowa ta ułatwi przedsiębiorstwom z UE świadczenie usług na rynku japońskim dzięki zapewnieniu bardziej sprawiedliwego traktowania; przypomina, że należy chronić cele polityki publicznej, w tym w dziedzinie cyberbezpieczeństwa, oraz że należy zachować przestrzeń polityczną, aby sprostać przyszłym wyzwaniom regulacyjnym;

16. zwraca uwagę na fakt, że umowa o partnerstwie gospodarczym przewiduje tymczasowy przepływ wysoko wykwalifikowanych pracowników przez granice (tzw. sposób 4), zobowiązując obie strony do umożliwienia przenoszenia pracowników wewnątrz przedsiębiorstw w około 40 sektorach, oraz niezależnych wysoko wykwalifikowanych pracowników w około 20 sektorach, co przyczyni się do ułatwienia tworzenia powiązań w ramach zagranicznych inwestycji bezpośrednich między UE a Japonią;

17. podkreśla, że w umowie zachowuje się suwerenne prawo do regulowania sektorów finansowego i bankowego ze względów ostrożności i nadzorczych; wzywa obu partnerów do skorzystania z finansowego forum regulacyjnego w celu poprawy globalnego systemu finansowego;

Środa, 12 grudnia 2018 r.

18. z zadowoleniem przyjmuje najważniejsze elementy innowacyjne, takie jak specjalne rozdziały lub przepisy dotyczące porozumienia paryskiego, MŚP i ładu korporacyjnego, mające na celu promowanie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w oparciu o zasady grupy G20 i Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD); ponagla obie strony do aktywnego działania na rzecz zapewnienia społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;

19. podkreśla, że współpraca regulacyjna jest dobrowolna i nie ogranicza prawa do wprowadzania regulacji; przypomina, że odpowiednie przepisy muszą być wdrażane przy pełnym poszanowaniu prerogatyw współprawodawców; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w rozdziale dotyczącym współpracy regulacyjnej wyraźnie przewidziano, że należy w pełni przestrzegać zasad ustanowionych w TFUE, jak zasada ostrożności;

20. apeluje o przejrzystość funkcjonowania komitetu ds. współpracy regulacyjnej oraz o zrównoważone zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron, w szczególności związków zawodowych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, co należy uznać za warunek wstępny dalszego budowania publicznego zaufania do umowy i jej skutków; podkreśla, że Parlament powinien być regularnie informowany o decyzjach podejmowanych przez komitet ds. współpracy regulacyjnej;

21. zauważa, że nadal prowadzone są negocjacje w sprawie odrębnej umowy inwestycyjnej, którą Parlament będzie ściśle monitorował; zauważa, że Komisja wprowadziła system sądów ds. inwestycji w umowach z innymi partnerami, w oczekiwaniu na ustanowienie wielostronnego trybunału inwestycyjnego; przypomina, że stary prywatny mechanizm rozstrzygnięcia sporów między inwestorem a państwem jest niedopuszczalny i że nie ma mandatu do jego przywrócenia;

22. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w dniu 17 lipca 2018 r. UE i Japonia z powodzeniem zakończyły rozmowy w sprawie wzajemnej adekwatności i zgodziły się uznawać wzajemnie systemy ochrony danych za „równoważne”, co umożliwi bezpieczniejszy przepływ danych między UE a Japonią; podkreśla ważną rolę właściwych organów ochrony danych w zapewnieniu odpowiedniego poziomu ochrony danych; zauważa, że umowa zawiera klauzulę rendez-vous przewidującą przeprowadzenie oceny transgranicznego przepływu danych w ciągu trzech lat oraz uznaje rosnące znaczenie gospodarki cyfrowej dla wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; przypomina, że wszystkie umowy handlowe muszą w pełni przestrzegać dorobku prawnego UE w zakresie ochrony danych i ochrony prywatności, w tym ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (rozporządzenie (UE) 2016/679), oraz podkreśla, że wszelkie przyszłe osiągnięcia wymagają zgody Parlamentu i muszą zabezpieczać prawa podstawowe obywateli UE;

23. wzywa Komisję do zacieśnienia współpracy i koordynacji z Japonią w kwestiach wielostronnych, w ścisłej współpracy z innymi partnerami strategicznymi, w celu obrony i dalszego rozwoju światowego systemu handlowego oraz otwartego, sprawiedliwego i silnego wielostronnego systemu handlu opartego na poszanowaniu przepisów WTO i innych norm międzynarodowych;

24. podkreśla, że 78 % unijnych przedsiębiorstw eksportujących do Japonii to mniejsze przedsiębiorstwa, i z zadowoleniem przyjmuje fakt, że umowa o partnerstwie gospodarczym zawiera osobny rozdział dotyczący MŚP, aby umożliwić im uzyskanie maksymalnych korzyści z umowy, w szczególności dzięki klauzulom zobowiązującym obydwie strony do przejrzystości w odniesieniu do dostępu do rynku i do wymiany istotnych informacji; wzywa do szybkiego ustanowienia punktów kontaktowych i witryny internetowej dla MŚP, aby mieć pewność, że przedsiębiorstwa te mają dostęp do odpowiednich informacji na temat dostępu do rynku;

25. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania prawidłowego wdrożenia uzgodnionego usuwania środków pozataryfowych i zarządzania kontyngentami taryfowymi na produkty rolne, a także do przedstawienia Parlamentowi sprawozdania;

26. wzywa obu partnerów do zapewnienia aktywnego udziału partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza poprzez wspólny dialog ze społeczeństwem obywatelskim i krajową grupą doradczą; wzywa Komisję do aktywnego ustanawiania i wymiany najlepszych praktyk z Japonią w zakresie funkcjonowania krajowych grup doradczych i wspólnego dialogu; wzywa obie strony do zapewnienia sprawnego utworzenia dobrze funkcjonujących, skutecznych i zrównoważonych krajowych grup doradczych z właściwym kodeksem postępowania oraz do zapewnienia, by ich opinie były uwzględniane w przejrzysty sposób w konsultacjach międzyrządowych przewidzianych w umowie;

27. wzywa Komisję do zapewnienia udziału delegatury UE w Japonii w procesie wdrażania umowy od początku do końca; podkreśla, że delegatury UE umożliwiają sprawne bezpośrednie działanie na rzecz prawidłowego wdrażania przepisów handlowych, a także zagwarantowanie szybkiego wykrywania problemów i przeszkód oraz ich skutecznego eliminowanie;

Środa, 12 grudnia 2018 r.

28. oczekuje zapewnienia pełnej przejrzystości funkcjonowania komitetów sektorowych ustanawianych na podstawie umowy, zarówno w odniesieniu do Parlamentu, jak i ogółu społeczeństwa;
 29. zobowiązuje się do ścisłego monitorowania realizacji umowy w ścisłej współpracy z Komisją, zainteresowanymi stronami i partnerami z Japonii;
 30. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Japonii.
-